

РЕШЕНИЕ

№ 18425

гр. София, 29.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
публично заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8947** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 107, ал. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтП) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод жалба с вх. № 25784 от 03.09.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от М. Унлу, [дата на раждане] , Република Турция, чрез пълномощника адв. И. Д. от АК – Х., със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № РД-14-4005 от 29.08.2024 г., издадена от началник Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С., Главна дирекция „Автомобилна инспекция“, Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ „временно спиране от движение на моторно превозно средство (МПС) М. ТУРИЗМО РХД М с регистрационен [рег.номер на МПС] от категория М3-до заплащан на наложена с наказателно постановление (НП) глоба“.

С жалбата се иска съдът да отмени обжалваната заповед, тъй като противоречи на материалния закон, на правото на Европейския съюз и на Европейската конвенция по правата на човека. Излагат се аргументи, че има извършено административно нарушение от оспорващия, а ПАМ е наложена на МПС, което не е собственост на нарушителя, а на трето добросъвестно лице. Твърди се, че с ПАМ се накърнява правото на собственика и ползвателя да се ползват от превозното средство без същите да са нарушители. В хода на съдебното производство жалбоподателят е редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозирано е писмено становище от адв. Д., с което се поддържа жалбата и се предлага да се уважи. Претендира и разноски.

Ответникът – началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С., Главна дирекция „Автомобилна администрация, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Заинтересованата страна – „Т.С. Лизинг ауто“, редовно призована не се явява и не се представлява.

Заинтересованата страна – „Се Тур“ ЕООД, редовно призована, не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), № 03238 от 29.08.2024 г., с който е установено, че М. Унлу, [дата на раждане], турски гражданин, на 29.08.2024 г. около 11,51 часа, в [населено място], Автогара „С.“, [улица], сектор 5, в качеството на водач на МПС М. Туризмо РХД М с рег. [рег.номер на МПС] от категория МЗ, като извършва международен превоз на пътници по редовна автобусна линия до страна, която не е членка на ЕС, с МПС, регистрирано в ЕС, по маршрут С. – И.. Това обстоятелство е установено от Разрешително [ЕГН]. По време на проверката е констатирано, че жалбоподателят не представя карта за квалификация на водача по смисъла на наредбата по чл. 7б, ал. 5 от ЗАвтП.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 29.08.2024 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. „г“ от ЗАвтП. за прилагане на тази мярка, а именно „временно спиране от движение на моторно превозно средство, с което се извършва превоз на пътници или товари, когато нарушителят няма постоянен адрес на територията на Република България – до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14- дневен преклузивен срок. Изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал.1 от АПК) и на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове, посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал.1 от ЗДвП.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С.. Съгласно разпоредбата на чл. 107, ал.1 ЗАвтП, принудителните административни мерки по чл. 106 и чл. 106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или от упълномощени от него лица. От представената по делото заповед № РД-08-107 от 29.02.2024 г. е

видно, че на основание чл. 107, ал.1 ЗАвтП и чл. 7, т. 5 от Устройствения правилник на ИА АА изпълнителният директор е упълномощил посочени в заповедта длъжностни лица, които да прилагат принудителните административни мерки по чл. 106 и чл. 106а от ЗАвтП, като в т. 6 на цитираната заповед са посочени и началниците на областни отдели „Автомобилна администрация“ в Главна дирекция „Автомобилна администрация“. По делото не е спорно, че подписалото като издател на обжалвания административен акт лице – Г. Н., е заемал и изпълнявал длъжността началник на Областен отдел "Автомобилна администрация" - С.. Предвид това, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентен административен орган в условията на допустима от закона делегация, при упражняване в рамките на надлежно делегираните му със Заповед № РД-08-107 от 29.02.2024 г. на изпълнителния директор на ИААА правомощия.

Обжалваният акт е издаден при спазване на нормативно установените изисквания за форма и съдържание. Посочено е правното основание за налагане на принудителната административна мярка - чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. и б. „г“. Изложени са и фактическите обстоятелства, поради които е наложена мярката. В диспозитивната част на ЗППАМ са посочени конкретните нарушени разпоредби на ЗАвтП, като детайлно е описано какво е съдържанието на мярката и причината, по която тя се налага.

При издаване на акта не се установяват и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, от естество да представляват самостоятелно основание за отмяната му. Неоснователни са доводите в жалбата, свързани с нарушение на административнопроизводствените правила, а именно искането до съда да разгледа дали административният орган по надлежен начин е констатирал извършените нарушения, съответно дали е спазил разпоредбите на закона. Производството по издаване на ПАМ по чл. 106а, ал.1, т. 3, б. „г“ ЗАвтП се развива по правилата на АПК, докато производството по налагане на административно наказание - по реда на ЗАНН. В първата хипотеза се издава индивидуален административен акт и се цели бързина на производството, за да се спре дейността по превоз на пътници или товари в нарушение на законовите изисквания. Във втория случай се упражнява санкционно правомощие на държавата и се развива самостоятелно административнонаказателно производство.

В случая е безспорно установено, че жалбоподателят М. Унлу е турски гражданин, който няма постоянен адрес на територията на Република България.

Описаното в хипотезата на цитираните правни норми напълно съответства на установената фактическа обстановка, която не се оспорва от страните, и припокрива съдържащите се в ЗППАМ и напълно съответстващи си правни и фактически основания.

По изложените съображения съдът намира Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-4005 от 29.08.2024 г., издадена от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С., ГД „Автомобилна администрация“, Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ за законосъобразна, издадена без допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и при правилно приложение на материалния закон, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София

град, Трето отделение, 36 – ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Унлу, [дата на раждане] , Република Турция срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № РД-14-4005 от 29.08.2024 г., издадена от началник Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С., Главна дирекция „Автомобилна инспекция“, Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: